

**Cestování se psem v autě v ČR i zahraničí**



Číslo 6/2025  
ROČNÍK 70  
Cena: 79 Kč, 3,24 €  
Pro předplatitele: 63 Kč

**ZAČÍNÁM  
CVIČIT  
SE ŠTĚNĚTEM**



**ŠELTIE  
JE HODNĚ  
PESTRÉ  
PLEMENO**

**MOHOU MÍT PSI  
BORELIÓZU?**

**SKOTSKÝ  
TERIÉR**

**SE SKOTY JE  
NESKUTEČNÁ  
PSINA,  
ALE JEN  
PRO OTRLÉ**

**VÝŽIVA  
PSA,  
CO TRPÍ  
NA PRŮJMY  
ZE STRESU**



**ZE TMY  
LABORATOŘE  
DO ŽIVOTA**

**AGILITY  
ROZHOVOR:  
ANETA GRYGAROVÁ**

**PORADNA  
POMOC, MŮJ  
PES ŽERE H...  
PROČ A CO  
S TÍM?**



# Hluchota není problémem!

V roce 2024 jsme v anketě „Jsem chovatel“ přiblížili několik příběhů opravdových chovatelů, pro které zájem a zodpovědnost za své odchovy nekončí dnem prodeje štěnat a odchodu do nových domovů. Paní **Lucie Kalašová**, majitelka chovatelské stanice „ze Zdonína“ patří také mezi ty, kteří své odchovy berou jako součást svého života a ochotně jim nabídnou pomocnou ruku, péči a střechu nad hlavou. Jeden z jejích odchovů se jmenuje Anytime ze Zdonína, narodil se fence Andy z Malého údolí v dubnu 2017 a je hluchý... Zeptali jsme se jí tedy: Jak se žije s hluchým psem?

**T**o, že je Timča hluchý, jsme vůbec netušili, choval se úplně normálně jako ostatní štěňata z vrhu. Po týdnu, co štěňátka odjela do nových domovů, mně zavolala paní, která si Timču odvezla, že se jí zdá, že je hluchý. Odpověděla jsem jí, že to není možné, že choďáci netrpí hluchotou. Poradila jsem jí, ať se zeptá veterináře, až půjde v devátém týdnu na přeočkování. Za pár dnů mi volala znovu s tím, že veterinář si myslí, že pejsek je opravdu hluchý. Byla jsem hodně překvapená a řekla jsem jí, že jí samozřejmě vrátím peníze za nákup štěněte a ať se rozhodne, jestli si ho nechá, nebo zda si pro něho mám přijet. Paní si nechala pár dnů na rozmyšlenou a potom mi zavolala, že má obavy si takového psa nechat, i když ho měla jen jako parťáka. Tak jsme se dohodly a o víkendu jsme s celou smečkou pro něho zajeli. V té době jsme měli tři psy: Andy – to byla Timčova matka, v té době jí bylo 8 let –,



Safču – sestru z prvního vrhu, té byly tři roky – a šestiletého křížence Maxe. Vůbec jsem si nedokázala představit, jak náš život bude vypadat, ale věděla jsem, že u nás zůstane, a to nejen na zahradě.

Se svou fenkou Andy jsem byla členem Záchrané brigády kynologů Středočeského kraje a družstva psovodů SDH Všechny a bylo jasné, že Timča bude také pracovat.

Po příjezdu domů Timča všechno zrevidoval a začali jsme pracovat na našem vztahu. Od Andy se naučil, že je výhodné sledovat paničku, protože z ní padají pamlsky, takže brzy za mnou chodil opravdu jako pejsek. Domlouvali jsme se gesty, a když se Timča na mě nedíval, stačilo mu poklepat na záda a hned se otočil. Řídil se, samozřejmě, podle ostatních,

S Timčou se věnujeme hlavně záchrannému stopování. Vysvětlit mu označování předmětu na stopě byl také oříšek, nakonec jsme to zvládli, jen se Timča vždy u předmětu otočí směrem ke mně, aby na mě viděl.



”

**Vůbec jsem si nedokázala představit, jak náš život bude vypadat, ale věděla jsem, že u nás zůstane, a to nejen na zahradě.**

když běželi štěkat k plotu, tak tam taky nesměl chybět. Na procházkách se držel na pár kroků ode mě a pořád se otáčel, aby si mě hlídal. Tolik si mě nehlídala ani Andy jako on.

**Pročítala jsem se vším, kde byla zmínka o výchově hluchého psa,** a usoudila, že je potřeba ho pořádně socializovat, takže jsme vyrazili vlakem do Prahy, svezli jsme se po jezdících schodech, metrem, tramvají a autobusem, chodili jsme pěšky po ulicích, aby se nebál a nelekal. Ve třech měsících jsme absolvovali týdenní soustředění ZBK na Spáleništi, kde Timča se mnou slaňoval, a pomalu jsme začali s výcvikem poslušnosti a s tréninkem stop. Pořádně jsem si nastudovala, jaké jsou povoleny posunkové povely podle zkušebních řádů, abych Timču nemusela nic přeučovat. **Všechno nám trvalo mnohonásobně déle než zdravým psům, ale nám to nevadilo, času jsme měli dost.** U hluchého psa nemůžete použít intonaci a těžko jsem mu vysvětlovala, co je dobře a co špatně, klikr se také použít nedá. Zkoušela jsem místo zvuku použít blikání červeného světla, ale nějak jsme se nemohli pochopit. Nakonec jsme se domluvili pomocí hlavy, kývání bylo dobře a zavrtění špatně. Když jsem potřebovala, aby Timča v nějakém cviku vydržel, třeba když držel aport, tak jsem mrkala očima, a když ho mohl pustit, tak jsem kývla hlavou. Je zajímavé vymýšlet, jak se spolu domluvit, často říkám, že máme komunikační šum. Je jasné, že je mnoho věcí, které díky jeho hendikepu nikdy nedokážeme, třeba když mu dám povel za zády a on mě nevidí, ale je taky hodně věcí, které dělat lze.



▲ Jako štěně rychle pochopil, že je výhodné sledovat paničku, protože z ní padají pamlsky. Domlouvali jsme se gesty, a když se Timča na mě nedíval, stačilo mu poklepat na záda a hned se otočil. Na procházkách se držel na pár kroků ode mě a pořád se otáčel, aby si mě hlídal.

**Začala jsem používat elektrický obojek, aby Timča nemusel být celý život na vodítku a bylo možné ho přivolat na dálku.** Několikrát jsme navštívili i Frantu Šustu, který má také velké zkušenosti s komunikací se zvířaty. Nezapomenu, když mi Franta řekl: „Tvůj pes nemá problém.“ Já jsem řekla: „Jak to, vždyť je hluchý?“ Franta na to: „To není problém.“ Do prvního roku jsme absolvovali svod, výstavu a při rentgenu kyčlí jsem Timču nechala vykastrovat. Bylo to z důvodu lepší ovladatelnosti a hlavně jsme doma měli dvě fenky a nechtěla jsem, aby se nám stal malér. Od té doby Timču začali psi i feny víc očichávat. Při procházkách ho někteří psi začali nakrývat, a dokonce se mi stalo, že ho jedna fena



Myslím, že komunikovat s jinými psy umí, ale samozřejmě zavrtění neslyší, ale nijak ho od ostatních psů neseparují, ale učím ho psů si nevšímat. Když jdeme na procházku, tak musí nosit elektrický obojek, aby bylo možné ho na dálku zastavit, kdyby to bylo potřeba.

inzerce

# GIOM

NA SRST BIOTIN FORTE

[www.giom.cz](http://www.giom.cz)